

KDYŽ PRACUJE JMÉNO

Převod materiálu

Pavel Prejda, doplnila a upravila Lenka Ridzová

Pořadí v lekci

4

1. MOTIVACNÍ UVEDENÍ DO PŘÍBĚHU:

a) pro Teofila:

Kdyby se Teofilovi (a třeba i nám) zdálo, že všechno nakonec s Ježíšovým odchodem skončilo a s darem Ducha svatého si nějak nevíme rady – pak je tu další svatodušní aplikace: příběh o tom, že se v moci Ducha svatého můžeme pouštět do odvážného zvěstování Ježíše Krista. O tom, jak se toho odvážili Petr a Jan (a co z toho bylo), předkládá Lukáš Teofilovi (i nám) další událost...

b) zvl. pro menší děti:

Můžete jít, kam chcete? Nebo vám někde řeknou: sem nesmíš... jsi ještě malá.. Jseš divná..

Je kolem vás (ve školce,..) někdo postižený? Co nemůže? Jak se mu dá pomoci?

Víte, co to je ochrnutí?

Zkusíme, jaké to je, když člověk nemůže chodit – nebo jen ztýžka (svázat nohy...)

na konci můžeme hrát fotbal vsed? se svázanýma nohama apod.

POMŮCKY:

– obrázek chromého, žebračka, ale také jinak „potřebného“ člověka (nezapomeňte, že v příběhu nejde jen o uzdravení mrzáka, ale více o uzdravení zmrzačeného života – zmrzačeného jakkoli, třeba na první pohled neviditelného)

– obrázek chrámového sloupůřadí nebo chrámu (např. v knize Lidé Bible str. 59)

– knížky o těch, kdo zvěstují Krista svou pomocí druhému – např. P. Pitter...

- šátky, provaz, obvaz - na svázání nohou (použití při motivacní hře)

2. POZNÁMKY K TEXTU A JEHO KATECHETICKÉMU VYUŽITÍ

– **do chrámu** (3,1) – křesťanské společenství neopouští centrum izraelské zbožnosti. Petr a Jan vystupují cestou, kterou před nimi chodily generace jejich otců víry.

– **chromý** se stal inventářem chrámového okolí. Nikoho už nezaráží, že u brány zvané *Krásná* se nachází ?lov?k s tak nehezským životním úd?lem. Každodennost tohoto postiženého je napln?na nem?nným rytmem žebráckého života.

– **vid?l... prosil** – na první pohled se Petr a Jan neliší od ostatních poutník?. Chromý od nich také hned ?eká to, co od ostatních – že n?co dostane. Jejich apoštolství není patrné zvn?jšku. Rozhodující ovšem není, jestli zaujmou na pohled, ale ?ím osloví.

– **st?íbro ani zlato nemám** – Petr nem?že dát to, o? je chromý zvyklý prosit – a co mu jsou lidé zvyklí dávat. Ovšem: **co mám, to ti dám** – Petr si je jistý, že n?co má a lze to rozdávat. M?že si dovolit vzbudit skute?né o?ekávání. Nem?l schopnost uzdravovat, ale od Ježíše se nau?il vid?t lidskou nouzi a odpov?d?t na ni svou pomocí. S Ježíšem u?edníci poznali, že n?co mají. V?d?li, že na své bolesti a bolesti t?ch, kterým cht?jí pomoci, nejsou sami. To, co v??ící ?lov?k „má“, je dar víry, která po?ítá s Boží pomocí.

– **ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vsta? a cho?** – vyslovit jméno Ježíše Krista neznamená ?íci jakousi zaklínací formulku. Apoštolské slovo tu do stereotypu žebráckova života najednou vnáší mesiášský ?as (*tehdy kulhavý posko?í jako jelen* – srv. celou 35. kap. Iz, zvl. v. 3.6.10). Blízkost tohoto mesiášského ?asu záchrany („už je to tady“) je nerozlu?n? spjata se zv?stí o Ježíši. Celé další chování chromého nazna?uje, že mesiášský ?as ho skute?n? zastihl a otev?el jeho životu ne?ekaný nový rozm?r. Tento nový rozm?r m?že ale jeho život zm?nit, i kdyby chromým z?stal!

Za jménem Mesiáše Ježíše stojí totiž docela konkrétní p?íbh lidství Ježíše Nazaretského. A to je p?edevším p?íbh osobního nasazení a ob?ti ve služb? Bohu. Petr tedy „dává“ jako ten, kdo se nau?il dávat od Ježíše „roz-dávajícího sebe sama“.

– **byli u vytržení nad tím, co se stalo** – to hlavní, co se stalo, je **svobodné a sm?lé kázání o Ježíši Kristu**. Ten, kdo by cht?l vid?t „pouze“ zázrak uzdravení, nedohlédl k podstat?, p?í?in? toho všeho. Ani dnes nemáme nic viditelného, o co bychom se mohli op?ít – jen prázdné kapsy, ale dar Ducha svatého se tady op?t projevuje p?edevším odvahou spolehnout se na uzdravující moc Ježíše Krista. Z tohoto hlediska je t?lesné uzdravení chromého bezmála druho?adé.

– **zat?ení** – velebn?z si už ale o Ježíši sv?j obraz ud?lal. Kn?ží své mín?ní jasn? vyjád?ili tím, že Ježíše dali uk?ižovat. Už o n?m necht?li slyšet. Proto mají být uml?eni také jeho sv?dkové (4,17-18). Ti ovšem trvají na tom, že o tomto jménu ml?et nelze (v. 10.12.20)

– **moc jména Ježíše Krista** sepotvrzuje i v apoštolském sv?dectví (4,7-12). Zp?ítom?ovat toto jméno nelze zaru?en? fungujícími rituály ani zab?hanými tradicemi, ale sv?deckou otev?eností. P?sobivost apoštolského sv?dectví – tvá?í v tvá? chromému i tvá?í v tvá? velerad? – není dána n?jakou jedin? správnou dogmatikou ani autoritativním institu?ním postavením, ale otev?eností, se kterou apoštolé vstupují do riskantních, p?edem nezajišt?ných situací a dosv?d?ují „moc pravdy“. K takovým postoj?m Vzk?íšený osvobozuje, k takovým se p?iznává. Takto vybavené sv?dectví p?ináší „dobrodiní“ (v. 4,9) a zasahuje i ty, kdo si už „svou pravdou“ byli jisti (4,13).

3. FORMULACE TÉMATU:

„St?íbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vsta? a cho?!“

Ve jménu Ježíše Krista se d?je uzdravení; ti, kte?í toto jméno nesou dál, nemohou ml?et.

4. ÚSKALÍ TEXTU:

– nepřečtějte zázrak – v pozadí vyprávění je ona 35. kapitola proroka Izajáše. Na jejím pozadí se dosvědžuje význam Ježíšova mesiášství. Vlastní scéna uzdravení (jakkoli radostná) je vlastně úvodem k tomu nejdůležitějšímu – kazatelskému dosvědžení Kristova kříže a vzkříšení.

– nedémonizujte představitele Izraele – povrchní řešení Skutků může být jedním ze zdrojů křesťanského anti-semitismu. Často se tam opakuje „vy jste ho povsílili na kříž a zabili“ apod. Jedná se ovšem o zvůst volající k pokání, o oslovení těch, kdo se chovají jako „držitelé pravdy“ – ne o obvinění, jež by se stalo záminkou k náboženské nevráživosti. V příběhu dříve naopak roli držitelů pravdy (s odstraňováním svých oponentů) mnohokrát a tragicky sehrála sama církev, lid Ježíše Krista.

Převyprávění příběhu:

.

5. OSNOVY VYPRÁVĚNÍ:

a) osnova pro předškolní děti:

1. Motivace uvedení (omezení, vyloučení...)
 2. Narození Jonáše
 3. Život s omezením, vyloučenost i z chrámu, pomoc přátel
 4. Setkání s Petrem a Janem
 5. Uzdravení a radost
- (případně pokračování příběhu:
6. Konflikt s kněžími a saduceji)
 7. Odvážné rozhodnutí Petra a Jana

b) osnova pro mladší školní věk:

- I. Motivace – Teofilova otázka
- II. Petr a Jan potkávají toho, kdo potřebuje pomoc
- III. Ježíšovo jméno staví chromého na nohy
- IV. Petr káže o Ježíši zástupu – víra v něho chromého uzdravila

V. Zv?stování Ježíše p?ináší apoštol?m v?zení

VI. Rada je bezradná a apoštolé nemohou ml?et

c) poznámka a osnova pro **st?ední a starší** školní v?k:

Teofil se ptá po tom, co my dnes „máme v ruce“. Ježíše nevidíme, Ducha svatého také ne – máme prázdné kapsy. Zv?stování Ježíšova jména je krok do neznáma, nezajišt?nosti, ale není to krok do propasti. I když „zu?í pohané hn?vem“ (Ž 2), Duch svatý se práv? k takovým krok?m p?iznává. O tom se nedá ml?et.

I. Motivace – Teofilova otázka

II. Petr a Jan potkávají toho, kdo pot?ebuje pomoc

III. Zv?stují chromému moc Ježíšova jména

IV. Ježíšovo jméno staví chromého na nohy

V. Uzdravený oslavuje dílo Ježíšova jména v chrámu

VI. Ježíšovo jméno vzbuzuje nelibost – p?ináší apoštol?m v?zení

VII. Apoštolé v?rn? vyznávají Ježíšovo jméno p?i výsledku

6. METODICKÉ POKYNY K PRACOVNÍMU LISTU ZDE?KA ŠORMA

Uzdravení chromého, Sk 3,1-16; 4,1-22

Obrázek si m?žete vyst?ihnout vy a s jeho pomocí p?fb?h p?i vypráv?ní p?ehrát. M?žete p?itom zapojit i d?ti, které vyzvete, aby ostatní postavi?ky zahrály svýma rukama (prsty – nohy). Nebo m?žete po vypráv?ní vyzvat d?ti, aby si obrázek vyst?íhaly a zahrály vám p?fb?h, který jste vypráv?li. Starší jist? zvládnou nakreslit si i Patra a Jana na zp?sob ochrnutého, pop?ípad? další postavi?ky, aby se zapojily všechny d?ti.

íkankou jsem se snažil vystihnout, že nejde jen o „zdravotní problém“, ale o pojetí vztahu k Bohu, který m? že cestu k Bohu uzavírat a pot?ebné odsoudit jen do pozice žebrák?, nebo m?že p?inášet skute?né osvobození. D?ti se jí p?i vypráv?ní mohou postupn? u?it.

7. LIRUGICKÝ RÁMEC

Ž 30,3 — *Hospodine, Bože m?j, k tob? jsem volal o pomoc a uzdravils m?.*

písn?: viz odkaz na písn?

8. VYPRÁVĚNÍ A NÁPADY PRO PŘEDŠKOLNÍ VĚK

Motivační rozhovor:

Můžete jít, kam chcete? Nebo vám někde řeknou: sem nesmíš... jsi ještě malá.. Seš divná..

Je kolem vás (ve školce,..) někdo postižený? Co nemůže? Jak se mu dá pomoci?

Víte, co to je ochrnutí?

Zkusíme, jaké to je, když člověk nemůže chodit – nebo jen ztížka (svázat nohy...)

na konci můžeme hrát fotbal vsedě se svázanýma nohama apd.

vyprávění stejné, je možnost zřstat jen u první části příběhu (uzdravení ochrnutého)

Vyprávění

Měli radost u Kleofáš?. Konečně se jim taky narodilo miminko. Jonáš. Krásný chlapeček, když mu bylo pár týdnů, smál se na každého, kdo se nad něj naklonil. Mával rukama jako na pozdrav. Zabalený v zavinovačce.

Až trochu později se jeho mamince něco nezdálo. Nožičky moc nekope.

A neleze po podlaze jako děti soused?. Pan doktor ví, co mu je. Nohy jsou nemocné, zkusíme ho léčit. Ale nepomohlo to. Jonáše vozili ve vozíku, doma nosili v náruči. Děti z okolí ho měly rády, chodily za ním, hrály společně hry.

Jonášovi rodiče chodívali do chrámu. Někdy ho brali s sebou. Ale vždycky musel zřstat s maminkou a jinými ženami a dětvy, tatínek mohl s ostatními muži a chlapci jít do dalšího nádvoří chrámu, to bylo pro muže. Tam ale mohli jen zdraví lidé. Jonášovi to bylo líto, moc to nechápal a nikdo mu to nevěsvtlil.

Jonáš vyrostl, jeho přátelé z okolí už se starali o své rodiny, manželky, děti. O Jonáše se starali rodiče. Dokud byli naživu. Pak zřstal sám. Občas dostal nějaké jídlo od sousedů, ale moc toho nebylo.

I jeho přátelé chodívali do chrámu. Přešli za Jonášem, že by ho vzali s sebou.

- Poj? (promi?, tak to přece nemůžeme říkat, když nechodíš..), Jonáši, vezmeme tě s sebou. Do chrámu se lidé chodí modlit, děkovat Bohu, dávat oběti a dary....a většinou myslí i na různé žebráky. Je to přece přikaz od Hospodina dbát na chudé a nemocné. Můžeš sedět u brány, něco ti dají.

A tak se z Jonáše stal žebrák. Seděl u brány, které se říkalo Krásná, a prosil lidi, aby mu něco dali. Vyžít se z těch peněz docela dalo. Občas si s někým i popovídal.

Někdy přicházela do chrámu i taková větší skupina lidí shromážděná kolem nějakého uřitele. Moc na něj nebylo vidět, sedící Jonáš nepřehlédl přes hlavy lidí. Vyptával se, kdo to je. Prý nějaký Ježíš. Občas i někoho uzdraví. Ale jak se k němu dostat, když je člověk chromý a jeho hlas v mumraji chrámového nádvoří není slyšet dál než na pár stop...

A tak se s Ježíšem nepotkal. A ten dav kolem Ježíše už tam v jednu dobu p?estal chodit. Prý Ježíše uk?ižovali. Tak to byla asi marná nad?je... p?emýšlel nad tím smutn? Jonáš a snažil se na to zapomenout. Dál ho p?átele p? inášeli na t?etí hodinu odpoledne do brány a ve?er dom?. Dál natahoval ruku, prosil o almužnu, se sklopenýma o?ima d?koval... A t?šil se - na co? Že zase ve?er bude doma a ne tady všem na o?ích, že mu p?átele za jeho peníze koupí n?co k jídlu a on si to v samot? sní...

S mnoha lidmi, kte?í p?icházeli do chrámu, už se Jonáš znal. Na n?které ani nevolal, protože v?d?l, že ti mu nic nedají. N?kte?í naopak p?išli sami, p?inesli peníze, n?jaké oble?ení nebo n?co k jídlu, ?ekli mu, co nového ve m?st?. Pak se rozlou?ili: šalom... Spánembohem... Znal i ty okolní žebráky.

Jednou p?icházeli dva muži, které Jonáš ješt? nevid?l. Nebo se plete? Zahlédl je n?kdy? M?l pocit, jestli je nevid?l tenkrát v tom davu kolem toho Ježíše. Zkusil je taky oslovit. Natáhl k nim ruku. Prosim...

Ti dva se zastavili - aspo? to, pomyslel si Jonáš, vypadá to nad?jn?. Tak jestlipak mi n?co dají...

Jonáš si odvykl dívat lidem do o?í. Mají je tak naho?e a n?kdy je v t?ch o?ích tolik pohrdání. Zvykl si hled?t do zem? a jen natahovat ruku. Asi i t?m lidem to bylo p?íjemn?jší.

Tihle dva muži mu ale ?ekli, aby se na n? podíval. Nejist? zvedal hlavu.

A jeden z t?ch muž? promluvil „St?íbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vsta? a cho?!“

Jonáš zmaten? ucítil, že jeho nohy opravdu mají sílu ho unést, chytl se podané ruky a vstal. S údivem hled?l na ty dva muže. Poprvé v život? stál tvá?í v tvá? ?lov?ku. Na vlastních nohou.

Ti muži vypadali tak oby?ejn?... Díval se jim do o?í. ?ekli, že jdou do chrámu. Chválit Pána Boha. Boha, který je otcem toho Ježíše, který ho uzdravil. Ne, to jsme opravdu nebyli my, kdo tvoje nohy zpevnil. Jonáš se podíval na své zdravé nohy a došlo mu, že i on m?že jít do chrámu. Tekly mu slzy št?stí, d?koval t?m dv?ma, kdyby m?l siln?jší hlas, volal by na celý chrám, že se stal zázrak...

Petr a Jan - ti dva muži - sami chvíli nemohli uv??it, že se to stalo... Radovali se s Jonášem, společn? šli do chrámu, všude se rozléhalo radostné volání, smích, lidé za?ínali zpívat...

Modlitba: D?kujeme, Pane Ježíši, že Tvoje láska k lidem je po?ád mocná. I když T? už nevidíme.

(p?ípadn? pokračování – pro malé d?ti doporu?uji jen p?íbh o uzdravení, aby to nebylo p?íliš dlouhé)

Jonáš Kleofáš už m?že do chrámu. Už je jako jiní lidé. I když - možná je trochu jiný - stalo se s ním n?co, co ho zásadn? zm?nilo - a možná ne jen jeho chromé nohy, t?eba to zm?nilo i jeho srdce. Že by to jeho srdce p?estalo být chromé?... To se uvidí možná ?asem.

Lidé se radují, d?kují Pánu Bohu.

P?icházejí kn?ží, velitel chrámové stráže, saduceové. Co se to d?je? Pro? takový shluk lidí, pro? takový rámus?

Vidí v tom davu ?lov?ka, který sedával v brán? chromý. Jak to, že chodí? A ská?e a raduje se a lidi kolem n?j taky. Prý je to dílo t?ch dvou muž?. Petra a Jana. Neznali je, byli to n?jací oby?ejní muži. Jak by oni mohli uzdravovat?

A nejen uzdravovat. Je kolem nich spousta lidí, oni je uží, káží jak kdyby to bylo nějaký farář. O tohle my žádní kněží vůbec nestojíme. Do vřzení s nimi.

Ale nemůžou je nechat ve vřzení. Lidé o nich vřdí, bylo jich kolem spousta, bouřili by se, ptali by se, kde ti dva jsou.

A tak je druhý den přivedou před radu. Co to děláte? Co to lidem vykládáte?

To Ježíš. Ten, co byl ukřižovaný, pak vstal z mrtvých. A teď je živý. Pořád koná divy. Přesobí stále, přesobí svým Duchem. Na něm je potřeba stavět, o něj se opřít, jemu vřdit. To on uzdravil toho nemocného žlovka, to v něm uvržily ty spousty lidí, které jste vřera viděli v chrámu.

Ale... Co na to říct? To přece není pravda, že vstal z mrtvých... Už o tom Ježíši nechceme slyšet. Jenže - vždyť ten žlovk opravdu byl uzdraven... Tak co s tím? Tak nějak se radili kněží mezi sebou za zavřenými dveřmi a přemýšleli, co udělají s Petrem a Janem. Zakážeme jim o tom Ježíši mluvit.

Zavolali si ty dva dovnitř. Už o Ježíšovi ani slovo.

Ale - my opravdu nebudeme mluvit, řekl Petr. Budeme poslouchat Boha, ne vás.

Petr se tentokrát nebál. Anebo se bál, ale nezabránilo mu to říct, co si myslí. I teď přesobí v něm síla od Ježíše, od Boha. Ta síla, která vřera dala vstát tomu chromému, teď dala Petrovi a Janovi odvahu říct nahlas pravdu do očí kněží.

Duch svatý, který se před několika dny projevil jako vítr a jako plamínky nad hlavami, přesobí dál. Někdy docela nenápadně, někdy mohutně. Petr a Jan se nejspíš ve vřzení v noci modlili, aby jim dal Pán Bůh sílu a moudrost, až ráno budou s kněžími mluvit. Pane Bože, co máme říct? Co máme udělat? Když se k Tobě a víře v Tebe přiznáme, říká nás taky křest? Jestli ano, tak prosíme o odvahu a sílu. Jestli řekneme něco špatně, prosíme, odpusť nám to a naprav škody. A Petr prosí: Pane, už třikrát jsem Ti zradil a je mi to doteď hodně líto. Prosím, pomoz mi už nezradit.

Modlitba: Pane Bože, děkujeme, že víš o našich nemocech a bolestech. Děkujeme Ti z lidí, kteří se o nás starají. Prosíme, uzdravuj nás, posiluj naše slabé nohy i klesající mysl. Prosíme, otevři nám oči pro radost. Amen.

9. VYPRÁVĚNÍ PRO STŘEDÍ ŠKOLNÍ VĚK

I. ÚVOD

Mohlo by se nám zdát, že Ježíšovým odchodem všechno skončilo. Byl sice vzkríšen, ale odešel k Otci! Nezůstal tady. A že dal svým učedníkům Ducha svatého? Co to znamená? Jak si ho máme představit? Co dělá a jak přesobí? Příběh o chromém žebřákově nám ukazuje, že prostřednictvím svého Ducha je Kristus při díle stále. I dnes. Pomáhá, uzdravuje, zachraňuje.

II. PETR A JAN POTKÁVAJÍ CHROMÉHO ŽEBŘÁKA

Každého dne se Židé shromažřovali v jeruzalémském chrámu k modlitbám. Přicházeli tam také první Ježíšovi učedníci. Jednoho odpoledne, kolem třetí hodiny, šli do chrámu na bohoslužby Petr a Jan. Před vchodem, u

chrámové brány, která se jmenovala „Krásná“, spatřili podivnou skupinu lidí. Uprostřed seděl ochrnutý člověk. Jeho přátelé ho tam přinášeli, aby žebral. Každého dne tam sedával a prosil kolemjdoucí o almužnu. Jako by tam patřil už odedávna. Jen považte: Krásná brána chrámu a u ní člověk s tak hrozným osudem. Pro svou nemoc nemohl pracovat. Nemohl si vydělávat jako druzí lidé. Proto žebral. To bylo jediné, čím si mohl zajistit obživu. A jistě mu mnozí z poutníků na své cestě do chrámu hodili pár mincí. Možná by se dovnitř také rád podíval, ale nemohl. Musel zůstat venku, přede dveřmi. Takové bylo totiž v Izraeli nařizení. Chromí a zmrzačení do chrámu nesměli. Jeho údělem bylo zůstat vždy stranou ostatních, sám ve své bídě a nemoci může jen prosit o smilování.

III. JEŽÍŠOVO JMÉNO STAVÍ CHROMÉHO NA NOHY

Když viděl přicházet Petra a Jana, prosil také je o almužnu. Teba se nad ním smilují a dají mu pár drobných. Teba se u něj zastaví a nepřijdou rychle dál. A skutečně: Apoštolové ho neminuli. Zůstali u něj stát a pozorně se na něj podívali. Pán Ježíš se přece takovým lidem také nevyhýbal. Měl je rád, vyhledával je, pomáhal jim. Jistě mu že pomoci i tomuto muži. Řekli mu: „Pohleď na nás!“ A on se na něj podíval s nadějí v očích – jistě mu něco dají. Kolik peněz to asi bude? A tu překvapeně slyší apoštola Petra: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a choď!“ Vzal ho za pravou ruku a pomohl mu vstát. A on se poprvé v životě postavil na své doposud chromé nohy. Udělal první krok, napřimil se a potom další krok a další. Vzkříšený Kristus ho mocí svého Ducha uzdravil. Hned se připojil k učeníkům a šel s nimi do chrámu. A tam se radoval a chválil Boha za své uzdravení.

Možná se tomu muži podobáme. I naše životy jsou v mnohém nemocné, kulhavé a ochromené. Neumíme ve svém životě pořádně stát ani chodit. Dnes ale máme slyšet, že vzkříšený Kristus dokáže člověka postavit na nohy. Duch svatý má takovou moc. Jak je to krásné: Nemusíme být jako žebráci přede dveřmi Otcova domu. On nás uzdravuje a my smíme jít dál. A jak je krásné, když umíme děkovat. Když víme, komu a za co děkovat.

IV. PETR KÁŽE ZÁSTUPU O JEŽÍŠI

Lidé se začali sbíhat. Všichni ho chtějí vidět. Vždyť to je ten, který doposud jen seděl chromý u brány a žebral. A teď tady skáče radostí. Užasle se na něho dívají. Potom se celý zástup přesouvá do Šalomounova sloupoví, kde stojí Petr a Jan. To oni ho uzdravili. To oni způsobili ten velký div. Asi jsou to nějakí divotvůrci. Zázrační léčitelé. Kouzelníci obdaření tajemnou mocí. Tu k nim Petr promluvil: „Muži izraelští, proč nad tím žasnete a proč hledíte na nás, jako bychom ho uzdravili my svou mocí nebo zbožností? Stalo se tak ve jménu Ježíše Nazaretského. Ve jménu toho Ježíše, kterého lidé odmítli, zavrhli, vydali na smrt a ukřižovali. Ale Bůh ho vzkřísil a oslavil. A my jsme toho svědky, že Kristus je živý. To on svou mocí uzdravil i tohoto nemocného muže. I vás Pán Bůh přijme na milost, když budete říct pokání a uvěříte, že Ježíš je Boží Syn a Spasitel. On je ten slíbený Mesiáš, který lidem přináší záchranu.“

V. ZVĚSTOVÁNÍ JEŽÍŠE PŘINÁŠÍ APOŠTOLŮM VĚZENÍ

Petr s Janem ještě mluvili k lidu, když tu na něj přišli kněží s velitelem chrámové stráže. Všimli si rozruchu a byli zvědaví, co se to tam děje. Když slyšeli Petrovo kázání o Bohu, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, velmi se rozzlobili. Zase znovu tu někdo připomíná toho Ježíše! A navíc, ten že by toho postiženého uzdravil? Vždyť je to hloupost! A ti dva jsou podvodníci! Porušili stráž, aby oba zatklí a vsadili do vězení. Přesto ale Petrovo

kázání přineslo své plody. Boží Slovo na které z posluchačů zapůsobilo tak mocně, že uvěřili v Krista. Poznali v něm zaslíbeného Mesiáše, který přišel také pro ně.

VI. VÝSLECH PŘED RADOU A PROPUŠTĚNÍ

Druhého dne se sešla židovská rada a Petr s Janem byli předvoláni k výslechu. Ptali se jich: „Co jste to dělali? Jakou mocí? V jakém jménu?“ Tu byl Petr naplněn Duchem svatým a neohroženě a beze strachu začal hovořit: „Vyšetřujete nás pro dobrodiní, které jsme prokázali tomu nemocnému člověku, a ptáte se, kdo ho uzdravil. Slyšte proto: Stalo se tak ve jménu Ježíše Krista Nazaretského. Vy jste ho ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil. Mocí jeho jména byl ten člověk uzdraven. V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, v němž bychom mohli být spaseni.“

Takto apoštol Petr hovořil a židé v radě se velmi divili. Žasli nad Petrovou odvahou i moudrostí. Řekli si: „Což to není jen neúrodný rybník?“ Nevěděli, co by na jeho moudrá slova odpověděli. Chromý žebrák byl skutečně uzdraven, to nemohli popřít. Všichni lidé před chrámem toho byli svědky. Co tedy mají dělat? Když je nemohou potrestat, rozhodli se, že jim alespoň pohrozí. A co nejpřísněji jim zakázali mluvit o Ježíši: „Nesmíte rozhlašovat jméno Ježíšovo a nesmíte o něm učit.“ Jen považte: Oni nesmí hovořit o jménu, ve kterém je uzdravení a spása pro člověka! Na to jim Petr s Janem odpověděli: „Posuďte sami, zda je před Bohem správné, abychom poslouchali vás, a ne jeho. O tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet.“ Soudcové nenašli nic, za čeho by je mohli potrestat, proto Patra s Janem propustili na svobodu.

VII. ZÁVĚR

Byl to vzkříšený Kristus, který mocí svého Ducha uzdravil nemocného muže a probudil víru v něm i druhých lidech. A byl to opět vzkříšený Kristus, který mocí svého Ducha dal Petrovi s Janem odvalu a moudrost a do úst jim vložil slova kázání i slova obhajoby a nakonec jim daroval svobodu. Ježíšovo dílo neskončilo na kříži. Vzkříšený Kristus je při díle stále. Mocí Ducha svatého pokračuje i dnes.

Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že mocí svého svatého Ducha nepřestáváš působit mezi lidmi. Jako kdysi dávno, tak i dnes uzdravuješ nemocné, potěšuješ smutné, pozvedáš chromé. Děkujeme, že také my smíme o tvé moci v dějích a že ji smíme ve svých životech zakoušet. Prosíme, posiluj naši víru v moc Tvého jména. Amen.

10. NÁMĚTY K ROZHOVORU

• Viděli jste někdy žebráka? Kde sedává? Chodívá tam hodně lidí, nebo málo – nebo se mu raději vyhnou?

• Jakým symbolem jsou označeny prostory a prostředky pro postižené lidi?

• Jsou jenom žebráci a mrzáci ti, kdo potěbují „postavit na nohy“?

• Musí dnes chromí zůstávat před kostelem nebo modlitebnou – nebo mohou dovnitř na bohoslužby? Co jim ve vstupu na bohoslužby brání dnes?

• Pomůže dnes potřebným, když budeme jen dokola opakovat „ve jménu Ježíše Krista“?

* Rozhovor o diakonii, křesťanské službě a pomoci, o tom, že to patří ke křesťanství

Hry:

- něco se svázanýma nohama - chromost - přisednout si na jinou židli, dojít na záchod...
- přenesení chromého...
- fotbal vsed?

11. A JEŠTĚ SE OHLÉDNĚTE... (PODNĚT KE KATECHETICKÉ SEBEREFLEXI)

- Je v příběhu něco, čemu nerozumím?
- Mluví se mi snadno o tom, jak Ježíš uzdravil někoho, kdo nemohl chodit?
- Měla bych odvahu odpovědět jako Petr a Jan?
- Je náš sbor otevřený? (nejen postiženým, ale „jiným“)

Odkaz na pracovní list

[04 Uzdravení chromého](#)

[02 Uzdravení chromého](#)

Odkaz na píseň

[V to jitro velikonoční se přihodil ten div](#)

[Zstať s námi, Pane \(EZ622\)](#)

[Moc předivná \(EZ697\)](#)

[Když hynou stáda \(SV155\)](#)

[Fíkový strom \(SV160\)](#)

[Kristus je má síla \(BTS93\)](#)

[Žalm 2 \(SV271\)](#)

[Má duše Boha velebí \(BTS29\)](#)

[Neskládejte v mocných naději \(EZ632\)](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

Katechetické cykly

[Pozvání na cestu - Skutky](#)

Biblický odkaz (kat)

[Skutky 3,1–16](#)

[Skutky 4,1–22](#)